

Els Somnis

El 10 de juny de 2026, centenari de la mort d'Antoni Gaudí, la mestra Marin Alsop dirigirà més de 200 músics de la Philharmonia de Londres i tres cors del prestigiós Orfeó Català de Barcelona en l'estrena mundial *Set Somnis de Gaudí*.

Aquesta música és una celebració de l'icònic artista Antoni Gaudí, de l'esperit vibrant de la ciutat de Barcelona i de la recerca universal d'inspiració a través de la bellesa. Uneix-te a nosaltres en un viatge pels somnis de Gaudí.



1. La Natura

La natura va ser una de les grans mestres de Gaudí. Les formes orgàniques, els colors, les estructures naturals i el moviment dels éssers vius van influir profundament en la seva arquitectura. Aquest moviment revela com la natura va ser, per a ell, font de creativitat i perfecció. Ens trasladem a la infantesa de Gaudí, on la seva veu blanca, juntament amb les veus de la mare Natura Creadora, embolcallen l'espai i descriuen les diferents dimensions en què es relacionen els éssers que hi habiten.

2. El Taller

Des de petit, al taller del seu pare, Gaudí el veia treballar el coure i desenvolupà una capacitat innata per percebre l'espai i el volum. En aquest moviment ens endinsem als tallers de l'època, especialment en la tasca dels ferrers i el treball del ferro. Els sons mecànics i rítmics, representats per la percussió —en especial, els cops de l'enclusa i el martell—, són el punt de partida de la construcció musical d'aquest moviment.

3. La Dualitat

Gaudí contenia en ell mateix una dualitat molt marcada: d'una banda, un geni visionari; de l'altra, un personatge obsessiu. Aquest moviment explora les veus internes que habitaven Gaudí i la seva tempesta emocional: ser complaent amb l'època i els seus cànons de bellesa, o seguir una visió pròpia, atípica, visceral i radicalment avançada al seu temps. La lluita interna entre aquests dos Gaudís es fa present en aquest moviment.

4. El Dol

Gaudí va patir la pèrdua de moltes persones estimades al llarg de la seva vida. En aquest moviment, la veu que ens parla és la de la seva mare, una presència que el guia des del record i el consol. El dol no s'hi presenta només com a tristesa, sinó com a part essencial de la seva maduresa emocional i artística. La música reflecteix aquest vincle íntim amb la figura materna, entesa també com la mare Natura Creadora.

5. La Revolta

Aquest moviment evoca els fets violents de la Setmana Tràgica de 1909 a Barcelona, un episodi marcat per la tensió social i l'anticlericalisme. Gaudí, profundament religiós, es va veure colpit per l'odi i la destrucció que sacsejaren la ciutat. Aquí es contraposa la seva visió espiritual amb una realitat social convulsa i incendiària, i es descriu l'estat del moment: barricades, explosions, incendis... Tot contrastat amb l'esperança d'un nou humanisme.

6. La Pregària

Aquest moviment se centra en la forta espiritualitat de Gaudí i la seva profunda relació amb Déu. La seva fe no només va ser un pilar fonamental en la seva vida, sinó també una font d'inspiració constant. En els moments més difícils, la pregària i la religió li oferien refugi i força. La música reflecteix aquest vincle espiritual i íntim.

7. La Basílica

El darrer moviment està dedicat al temple de la Sagrada Família, síntesi de tota la visió artística i espiritual de Gaudí. Hi conflueixen la seva fe profunda, la inspiració en la natura, el domini tècnic i l'ambició d'elevant l'arquitectura a una experiència simbòlica i transcendent. Les campanes que Gaudí va dissenyar han estat construïdes i sonaran, per primera vegada en la història, convertint-se en un dels instruments protagonistes d'aquest moviment.

